

СДРУЖЕНИЕ ЦЕНТЪР ЗА ЗАКОНОДАТЕЛНИ
ОЦЕНКИ И ЗАКОНОДАТЕЛНИ ИНИЦИАТИВИ

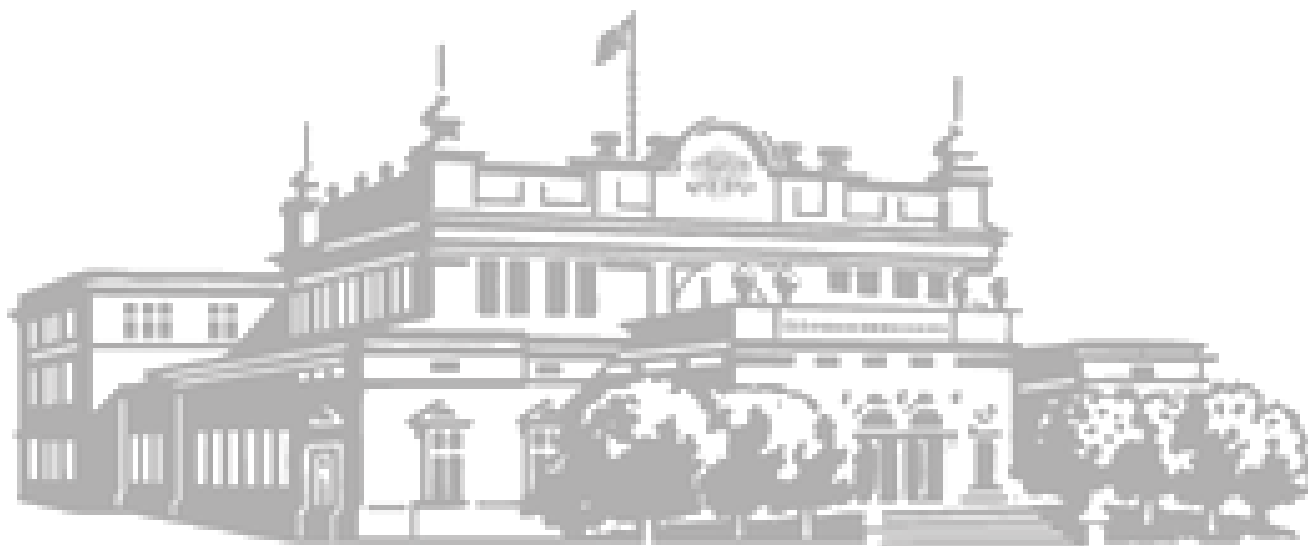
Web: www.lic.bg, e-mail: office@lic.bg

БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА
СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС

Web: www.bia-bg.com, e-mail: office@bia-bg.com

АНАЛИЗ НА ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ В ПЕРИОДА 2010-2015 Г.

I. УВОД

Настоящият анализ обхваща период от 6 години (2010-2015 г.) от законодателна дейност на Народното събрание, в които са действали четири обикновени народни събрания с различна политическа конфигурация.

Данните, на които настоящият анализ се позовава, са публично достъпни в официалния сайт на Народното събрание, както и в официалния раздел на Държавен вестник, който също може да бъде намерен онлайн. Използвани са и информационните правни системи Aris, Ciela и Lacorda.

Основната цел на настоящия анализ е да бъдат открити определени тенденции в законотворчеството в България. Анализът не цели да изведе политически или морални изводи за работата на Народното събрание през посочения период. Авторският колектив оставя това на читателите и анализаторите. Този анализ се стреми да очертае единствено статистическите и юридически изводи, които могат да бъдат направени на база официалните данни за работата на парламента през посочения период.

Освен върху общата статистика за законодателната дейност по години, **анализът се фокусира и върху няколко тематични групи закони,** които според авторския колектив са от ключово значение за развитието на икономиката и обществото, а именно:

1. **Администрация и процесуални закони** – Административнопроцесуален кодекс, Закон за административните нарушения и наказания, Данъчноосигурителен процесуален кодекс, Граждански процесуален кодекс, Наказателно-процесуален кодекс, Закон за митниците, Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност;
2. **Данъчно-осигурително законодателство** – Закон за корпоративното подоходно облагане, Закон за данъците върху доходите на физическите лица, Закон за ДДС, Закон за акцизите и данъчните складове, Закон за местните данъци и такси, Закон за държавните такси;
3. **Трудово законодателство** - Кодекс на труда, Кодекс за социално осигуряване, Закон за здравното осигуряване и Закон за насърчаване на заетостта;
4. **Правосъдие и обществен ред** – Наказателен кодекс, Закон за съдебната власт, Закон за МВР, Закон за частната охранителна дейност, Закон за ДАНС;
5. **Секторни закони** – Закон за енергетиката, Закон за енергията от възобновяеми източници, Закон за управление на отпадъците, Закон за водите, Закон за подземните богатства, Закон за опазване на околната среда, закони в областта на земеделието;
6. **Бизнес среда** – Закон за насърчаване на инвестициите, Закон за малките и средни предприятия, Закон за обществените поръчки, Кодекс за застраховането, Закон за счетоводството.

Всяка от тематичните области е разгледана по години, направени са общи изводи и препоръки.

Надяваме се анализът и изводите, направени от него, да бъдат полезни, както на законотворците и правоприлагащите органи, така и на гражданското общество, така че бъдещите реформи да отчитат в по-голяма степен необходимостта от прозрачност, откритост и ефективност на законодателния процес.

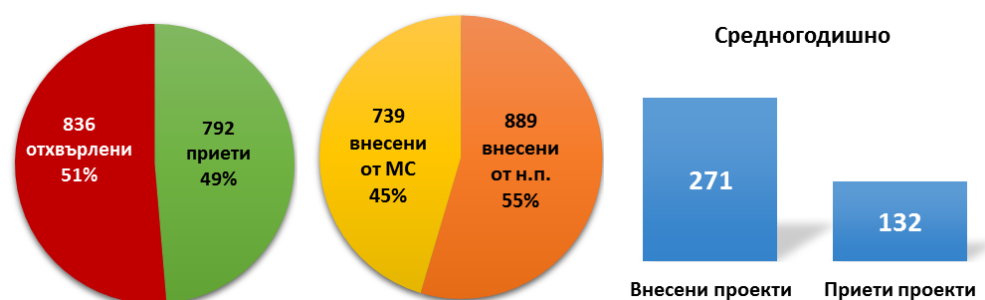
II. КОЛИЧЕСТВЕНИ ДАННИ

1. Обобщени данни

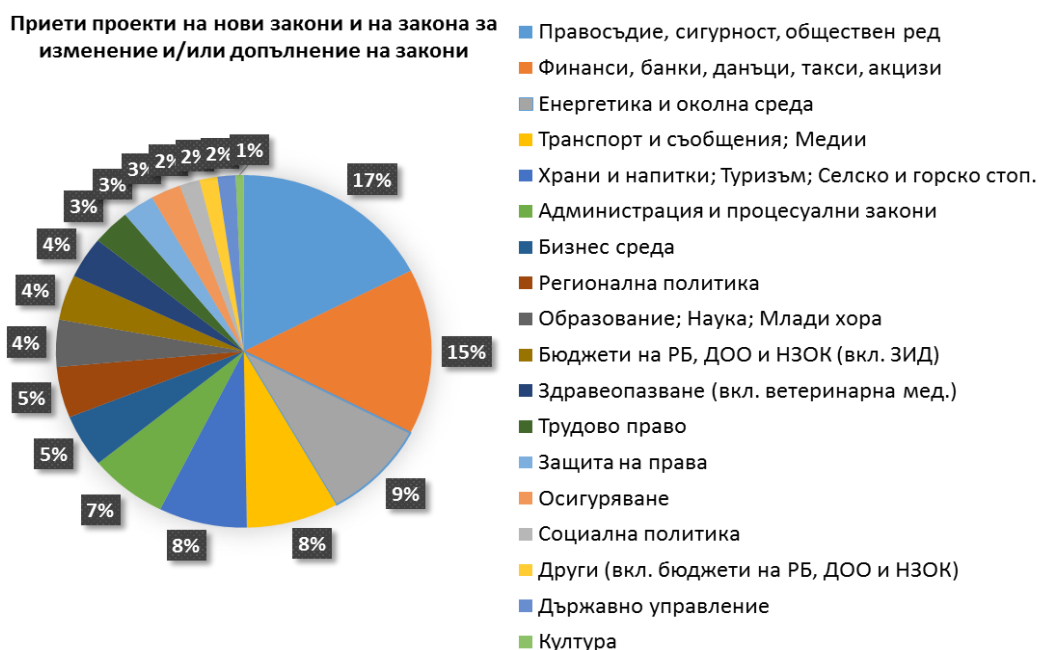
През разглеждания период (2010-2015 г.) са внесени **1628 проекта** на нови закони, закони за изменение и/или допълнение, и за отмяна на закони, наричани по-долу със събирателното понятие "проекти". 739 от тях са внесени от Министерския съвет в изпълнение на правомощията му по чл. 87 от Конституцията на Република България, а 889 - от народни представители или група народни представители.

Средногодишно са внасяни 271 законопроекта и са приемани по 132, т.е. **средно по един законопроект на ден** (при 130 работни дни за народните представители на година).

Общият брой приети проекти е 792 (вкл. 215 ратификации на международни норми и 24 закони за бюджетите на РБ, ДОО и НЗОК, както и техните изменения и допълнения), което означава, че **по-малко от половината законопроекта, внесени в Народното събрание, стигат до обнародване в Държавен вестник и влизат в сила**. Респективно, 836 проекта (51.35 % от всички) са отхвърлени на някой от етапите на законодателния процес, вкл. 347 проекта не са разглеждани изобщо, а 259 са отхвърлени още на първо четене в пленарна зала.

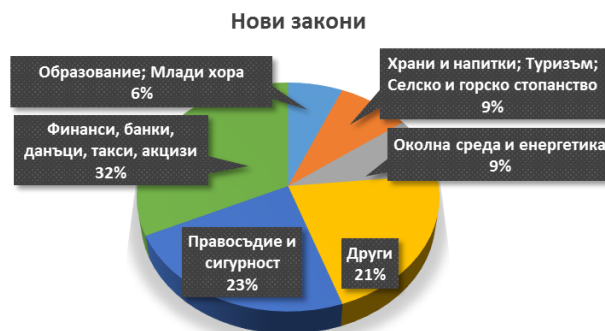

От общия брой приети законопроекта (вкл. за изменение и/или допълнение на действащи закони) **най-много (101 бр.) са тези в сферата на правосъдието, сигурността и обществения ред**, следвани от финансовото и данъчното законодателство (88 бр.). Най-ниска е законодателната активност в сферата на културата (4 бр.) и държавното управление (9 бр.).

(Забележка: В статистиката не са включени ратификациите на международни норми)

През разглеждания 6-годишен период са приети **47 изцяло нови закони** (вж. [Приложение 3](#)), като в тази бройка не са включени законите за бюджетите на РБ, ДОО и НЗОК, както и ратификациите и денонсирането на международни правни норми и споразумения. Най-голяма част от новото законодателство е в сферата на финансите и данъчното облагане (15 бр.) и в областта на правосъдието и обществения ред (11 бр.), а най-малко нови закони (3 бр.) са свързани с образованието и младежките политики.

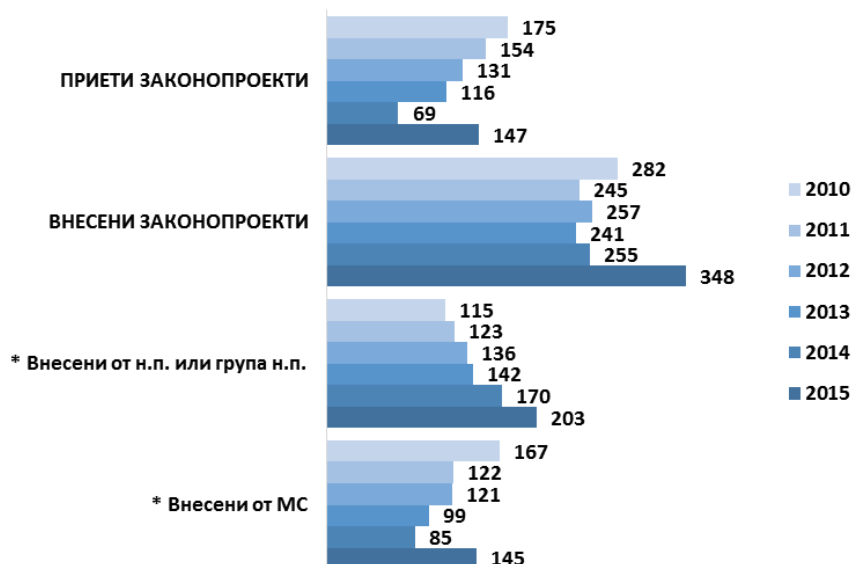
Както се вижда от [Приложение 4](#), през анализирания 6-годишен период **най-много са приетите законопроекти за промени в Закона за енергетика (12 бр.), Кодекса на труда (10 бр.) и Закона за обществените поръчки (9 бр.)**¹. С **по 8** приети законопроекта на следваща позиция се нареждат Наказателният кодекс, Наказателно-процесуалният кодекс, Данъчно-осигурителният процесуален кодекс и законите за автомобилните превози, за ДДС и за приватизация и следприватизационен контрол. На следваща позиция в тази своеобразна класация на законодателната нестабилност с **по 7** приети законопроекта за промени са Гражданският процесуален кодекс и законите за гражданското въздухоплаване и за собствеността и ползването на земеделските земи. Сред най-често променяните нормативни актове (с **по 6** закона за промени) са и Кодексът за социално осигуряване и законите за акцизите и данъчните складове, за висшето образование, за електронните съобщения, за здравето осигуряване, за корпоративното подоходно облагане, за пътищата, за рибарството и аквакултурите, за Търговския регистър, за физическото възпитание и спорта, за Министерството на вътрешните работи и за хазарта.

2. Статистика по години

Най-висока законодателна активност през разглеждания 6-годишен период е отчетена през 2015 г., когато са внесени 348 проекта. Това прави средно по около 3 внесени проекта дневно, а приетите законопроекти са по повече от един дневно (при средногодишно 130 работни дни на народните представители). 2015-а е и годината, в която са внесени и приети и два изцяло нови законодателни акта от ключово значение за икономиката - Кодекс за застраховането и Закон за счетоводството.

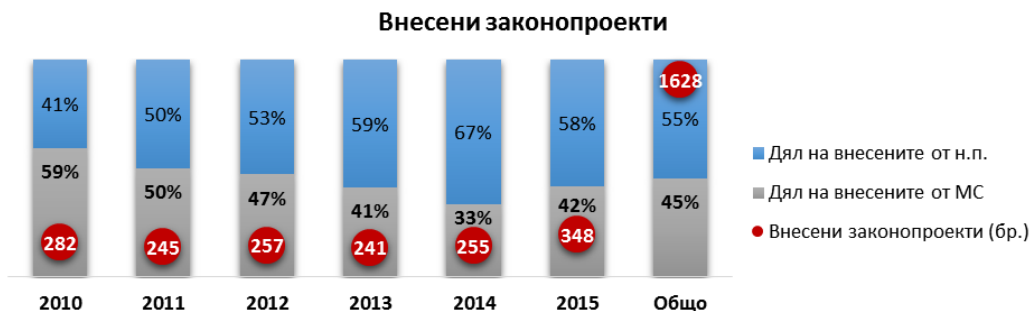
Тази свръхактивност е налице, както сред народните представители, така и у Министерския съвет. **Депутатите** са внесли 203 законопроекта, което е своеобразен рекорд за разглеждания 6-годишен период (за сравнение, през 2010 г. внесените от народни представители проекти са почти наполовина - 115 бр.), а **Министерският съвет** е внесъл 245 законопроекта, като повече от тази бройка е налице само през 2010 г. (167 бр.).

Наблюдава се **закономерност във втората година от управленския мандат законодателната активност да е най-висока**, като това в по-голяма степен се отнася до Министерския съвет като вносител на законопроекта.

¹ Статистиката не включва промените, направени през ПЗР на други закони

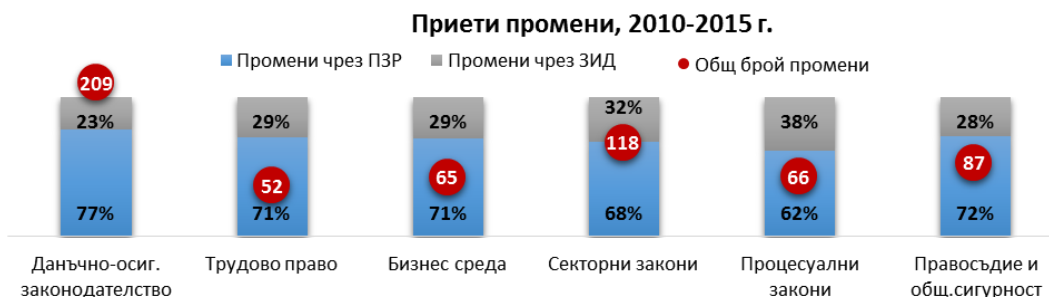
През 2013 и 2014 г. е най-малък дялът на внесените от МС законопроекти, но трябва да се отбележи, че **през тези две години България имаше служебни правителства** за период от по около 3 месеца годишно - в тези периоди Народното събрание не функционира, а самите правителства нямат право на законодателна инициатива.

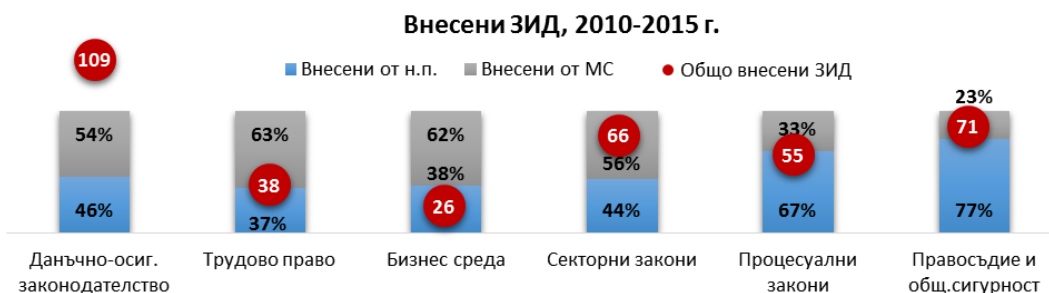
3. Статистика по теми

През разглеждания 6-годишен период **най-много промени са направени в сферата на данъчно-осигурителното законодателство**, а относително по-ниска е законодателната активност по отношение на процесуалните закони, трудовото законодателство и законодателството, регулиращо бизнес средата. *Подробна статистика за направените изменения вижте в Приложения [1](#) и [2](#).*

Прави впечатление, че **по-голямата част от промените са осъществени чрез преходни и заключителни разпоредби (ПЗР) на други закони, а не чрез ЗИД на променяния закон**. Такава е практиката средно в 72% от случаите, като най-често това се отнася отново до промените в данъчно-осигурителното законодателство, където 77% от промените са чрез ПЗР. Над 70 на сто от промените са чрез ПЗР и в групите „Трудово право“, „Бизнес среда“ и „Правосъдие и обществена сигурност“.

Въпреки очакването законодателната инициатива да е преобладаващо у народните представители, данните показват, че при данъчно-осигурителното законодателство, трудовото право и законите в сферата на икономиката инициативата е преди всичко на Министерския съвет. **Най-ниска е законодателната активност на правителството по отношение на нормативните актове, свързани с правосъдието и обществената сигурност**. Умерена е и правителствената активност по отношение на процесуалните закони.

Разрезът по години показва **най-бурна законодателна дейност през 2015 г.**, основно в частта на данъчно-осигурителното законодателство и на секторните закони, при които е налице двойно по-голям брой законопроекта спрямо предходните пет години.

Изключително висока е активността в сферата на **данъчното законодателство през бурната в политически план 2013 г.**, когато България имаше служебно правителство и предсрочни парламентарни избори. Особено на фона на сравнително ниската законодателна активност през 2013 г. броят на промените в данъчно-осигурителната сфера е впечатляващ. Същата година държи и рекорда по промени в сферата на **правосъдието и обществената сигурност**.

Заслужава да бъде отбелязана и високата активност по отношение **трудовето законодателство през 2014 г.** – отново година на парламентарни избори и служебен кабинет.

Приети промени в законодателството

III. ОБЩИ ИЗВОДИ

Анализът показва преди всичко **липса на визия** по отношение на законотворчеството. Като цяло, законодателят **няма системен подход** към уреждането на ключови обществени отношения, свързани с икономиката, финансите, данъците и администрацията. Това, от своя страна, е предпоставка за **законодателна нестабилност**, за чести и понякога противоречиви нормативни промени, които създават **несигурност** по отношение осъществяването на стопанска и всякаква друга дейност.

Но фона на законодателната свръхактивност е редно да си зададем въпроса „*Стана ли животът ни по-уреден, по-предвидим и по-сигурен?*“. За съжаление, отговорът не е положителен, а това е най-яркото доказателство за **разминаването между обществените очаквания и законодателния дневен ред**.

Налице е установена практика на **неспазване на законите изисквания** относно процеса на внасяне, обсъждане и приемане на нормативни актове, вкл. по отношение на общественото обсъждане и оценката на въздействие на законодателството (преди и след неговото приемане).

Не са малко примерите на **буквално преписване и дори завишаване на европейски изисквания**, без съобразяване с националните особености и/или състоянието на икономиката, а това прави законодателството неприложимо и е **генератор на корупционни практики**.

Всички тези проблеми се отразяват негативно на нормалното развитие на всяко от регулираните правоотношения и водят до проблеми в правоприлагането, объркване у адресатите на нормите, и в крайна сметка - вреди на нормалното функциониране на съответните обществени или частни сектори, подлежащи на регулиране.

1. Ниска ефективност на законодателния процес

Данните показват, че е **налице сериозен обем „законодателен брак“**. Повече от половината внесени в Народното събрание проекти биват отхвърлени на някоя от фазите на законодателния процес, а почти една-четвърт от тях изобщо не стигат до обсъждане.

Следователно, публичните ресурси за издръжка на Народното събрание и неговата администрация се ползват **неефективно**, след като над 50 на сто от работата на тази институция е без резултат. Освен публични ресурси, хаби се и обществена енергия за дискусия по проекти, предварително обречени да не бъдат приети от народните представители, поради тяхната конюнктурност, лобистка насоченост или поради факта, че са нищо повече от демонстрация на законодателна активност и градене на личен имидж.

Не на последно място, огромното количество законопроекта, които не успяват да преминат през всички законодателни фази, фактически **блокира възможността народните представители да концентрират усилията си върху съществените законопроекта**, а това е предпоставка за влошено качество на законотворчеството. Блокирана е и възможността обществената енергия да бъде насочена към далеч по-смислени дебати, носещи реални ползи за развитието ни като държава, икономика и общество.

Причините за този законодателен брак могат да се търсят преди всичко във факта, че **самите законодатели не спазват законодателството** (вж. повече в изводите по-долу), а това от своя страна стои в основата на отношението на обществото към законите и тяхното спазване.

От чисто статистическа гледна точка, **най-ефективна е била работата на народните представители през 2010-2011 г.**, когато над 60% от внесените законопроекта са преминали успешно през второ четене в пленарна зала и са влезли в сила. Това са и годините с най-малко неразгледани и/или оттеглени законопроекта, което също е знак за парламентарна ефективност.

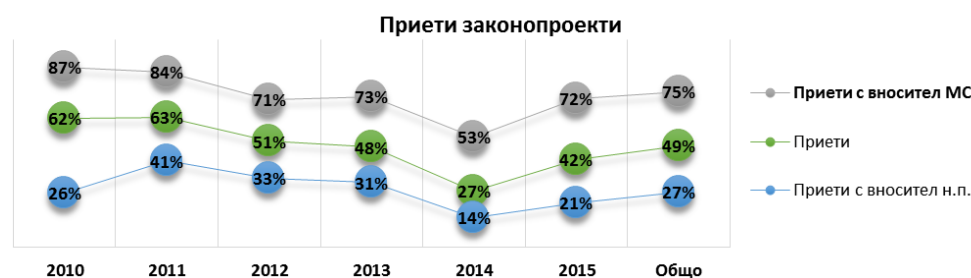
На обратния полюс е била работата на народните представители през 2014 г., когато едва 27% от внесените проекти са станали законодателен факт. Освен това, през същата година се наблюдава и най-голям дял на неразгледаните и/или оттеглени законопроекта.

Законодателната ефективност има и друг аспект - **доколко приетите закони обуславят настъпването на очакваните резултати в регулираните области**. Въпреки че липсва последваща оценка на въздействието (вж. по-долу), липсата на законодателна стабилност говори именно за непостигане на търсените резултати, а това от своя страна, потвърждава извода за ниска ефективност на законодателния процес.

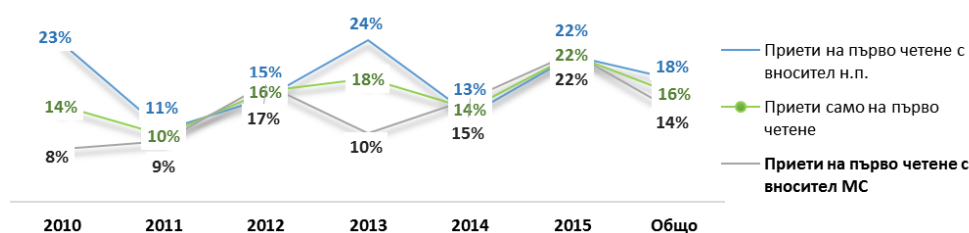
2. Нееднакво третиране на вносителите на законопроекта

При средна норма на успеваемост 49%, **законопроектите с вносител МС имат потенциал да бъдат приети в 75% от случаите**, а внесените от народни представители или група народни представители проекти стават законодателен факт в едва 27% от случаите.

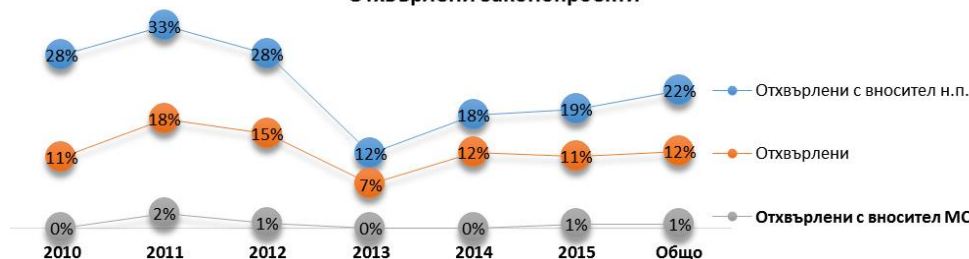
Макар и не в същата пропорция, отново повече шансове да бъдат одобрени на първо четене в пленарна зала имат предложенията на правителството.

Приети само на първо четене в пленарна зала

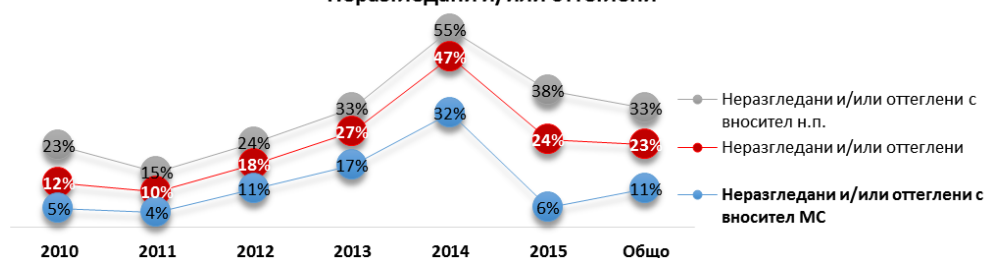
Данните показват, че **вероятността внесен от МС законопроект да не бъде приет е почти нулева**, докато същото не може да се каже за проектите, внесени от народни представители. Всяко пето (22%) предложение на народен представител или група народни представители бива отхвърлено. Най-висок процент (18%) отхвърлени законопроекти има през 2011 г., като една-трета (33%) от депутатските предложения попадат в тази група.

Отхвърлени законопроекти

И по отношение на неразгледаните и/или оттеглени законопроекти тези с вносител Министерския съвет отново са в много по-благоприятна позиция. Средно за 6-годишния период 11% от внесените от МС законопроекти са останали без разглеждане или са били оттеглени от вносителя. В същото време, една-трета от внесените от народни представители законопроекти попадат в графа „неразгледани и/или оттеглени“. Най-много неразгледани/оттеглени законопроекти има през 2014 г., когато почти всеки втори законопроект не е стигал да бъде обсъден.

Неразгледани и/или оттеглени

3. Неизпълнение на изискването за задължително разглеждане на проекти

Съгласно чл. 75 от действащия ПОДНС², за ресорната комисия в Народното събрание възниква задължение за разглеждане на внесен проект на закон, не по-рано от 24 часа и не по-късно от три седмици след получаването му в комисията. Независимо от това, не са малко случаите, при които внесени проекти не биват разглеждани изобщо от ресорната комисия, което налага извода за negliжиране на законодателната активност най-вече на представители на опозицията към съответния момент.

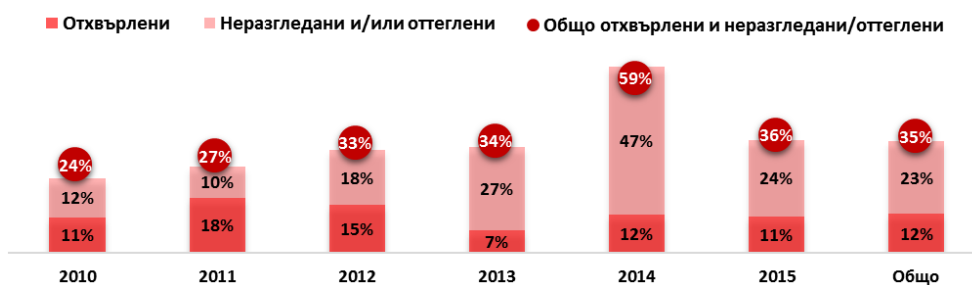
Неразгледаните законопроекти за периода 2010-2015 г. са 374, което представлява почти 1/4 от общия брой на проектите.

Сред примерите в това отношение са:

- ЗИД на Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (№554-01-185, внесен от Атанас Мерджанов и група н.п.),
- ЗИД на Кодекса на труда (№554-01-183, внесен от Георги Кадиев),
- ЗИД на Закона за гарантиране на влоговете в банките (№454-01-90, Янаки Стоилов и група н.п.);
- ЗИД на Закона за дипломатическата служба (№402-01-35, внесен от Министерския съвет),
- ЗИ на Закона за уреждане правата на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове (№ 54-01-31, внесен от Захари Георгиев).

² Със същото съдържание е чл. 68/ПОДНС, обн. ДВ бр.58/2009 г., и чл. 74/ПОДНС, Обн. ДВ. бр.53/2013 г.

Впечатляващо висок е делът (47%) на неразгледаните и/или оттеглени проекти през 2014г.

Неразглеждането на законопроекти, независимо от техния вносител, е порочна и противоконституционна практика на НС, тъй като по същество, това е отказ от основната му функция - законодателната.

4. Липса на системен подход

Разгледаният период може да бъде характеризирани от гледна точка на качеството на законодателната дейност като **„хаотичен“** и **„несистематичен“**. Липсва последователност на законодателния процес и адекватно планиране на законодателната дейност в съответствие със стратегическите цели (доколкото ги има) и заявените политики.

Законът е инструмент за провеждане на определена политика – социална, икономическа, структурна, финансова. Постоянните нормативни промени са показател за **липса на обвързаност между заявените цели и приоритети на политиките и съответните закони**. Например, във връзка с реформиране на съдебната власт промените са насочени основно към ограничаване на правата на гражданите и юридическите лица, вкл. по отношение правото на триинстанционно обжалване, правата по представяне на доказателства, достъпа до правосъдие чрез увеличаване на съдебните такси (въвеждане на пропорционални такси в административния процес) и възможностите за защита в процеса на съдебното изпълнение.

Като цяло, законодателната дейност не отговаря на предизвикателствата на времето и очакванията на обществото. Налице е **силно разминаване между обществения и политическия дневен ред**. Докато обществото извежда на преден план проблемите, свързани с демографията, здравеопазването, образованието, правосъдието и обществения ред, то законодателната активност в тези сфери е относително най-слаба, за сметка на законотворчество в областта на бизнес процесите и регулациите, а твърде често и в сферата на откровено лобистките промени в нормативната база.

Има ли законодателството като последица по-стабилен ред, предвидимост, ясни правила, справедливост, защита и т.н.? Отговорът на този въпрос, за съжаление, е негативен, а това потвърждава изводите за неефективност, несистематичност и непотриване на обществените очаквания за промени и решаване на актуалните проблеми.

5. Нестабилност на законодателството

Пряк резултат от липсата на системен подход е прекалено честото и противоречиво въвеждане, изменение, допълване и/или отмяна на едни и същи разпоредби в кратък интервал от време. **Факт е, че изработването на нормативни актове почти никога не се основава на цялостна концепция, на дългосрочна визия** за това защо и какво законодателство следва да бъде изработено, какви обществени отношения и проблеми трябва да бъдат решени и т.н. Тази несистематичност логично води до необходимост от последващи промени на нормативните актове.

Примери за това могат да бъдат намерени в цялата правна система. Така например, разпоредбата на чл. 34, ал. 7 от Закона за енергетиката относно компенсирането на невъзстановяеми разходи на доставчиците на ел. енергия е отменена няколко месеца след влизането ѝ в сила. Подобен е случаят и с чл. 80, ал.1 от КСО относно правото на наследствена пенсия, променян два пъти за по-малко от месец! Два пъти през няколко месеца е променена и разпоредбата на чл. 53, ал.4 от КСО относно обезщетенията за отглеждане на малко дете. Аналогични са и промените в Закона за частната охранителна дейност, съгласно които в три последователни години функциите на лицензиращ орган се прехвърлят между ГД „Национална полиция“ и ГД „Охранителна полиция“.

Важно е да се отбележи, че честите промени създават **непредвидима среда** за осъществяване на стопанска и каквато и да е друга дейност, вкл. предпоставка е за отлив на инвестиции, създаване и поддържане на работни места, осигуряване на социална сигурност и икономическа стабилност.

6. Некачествено законодателство

Освен честите промени в законодателството, за неговото качество може да се съди и по немалкия брой тълкувателни решения на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, както и решения на Конституционния съд за обявяване на разпоредби на нормативни актове за противоконституционни.

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Общо
Решения на КС	6	9	7	5	5	3	35
Тълкувателни решения на ВКС, в т.ч.:	9	11	24	25	18	3	90
Наказателна колегия	2	2	3	6	6	3	22
Гражданска колегия	3	6	13	10	6	0	38
Търговска колегия	2	0	1	0	1	0	4
Гражданска и търговска колегии	2	3	7	9	5	0	26
Тълкувателни решения на ВАС	7	5	2	3	3	0	20
Тълкувателни решения на ВАС и ВКС	0	0	0	0	2	0	2
Общо решения на КС, ВКС и ВАС:	22	25	33	33	28	6	147

7. Въвеждане на неприложимо законодателство

Не са малко случаите на приемане на сложно и неразбираемо законодателство, подлежащо на допълнително „тълкуване“, което затруднява ефективното му прилагане и е предпоставка за корупционни практики сред контролиращите органи.

Подобни нормативни актове се приемат най-често вследствие на транспониране на европейски норми, които обикновено се преписват 1:1 или дори биват завишени, без да се отчита националният контекст.

8. Неизпълнение на изискването за обществено обсъждане

Съгласно чл. 26 и сл. от Закона за нормативните актове (ЗНА), ресорните министерства имат задължението да публикуват и подлагат на обществено обсъждане всички законопроекти преди внасянето им в Министерския съвет за одобрение и последващо внасяне в Народното събрание. Често обаче това нормативно изискване не се спазва, с което пряко се нарушават принципите, прокламирани в чл. 26, ал.1 от ЗНА за **обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност**.

Примерите са много. Ето някои от тях:

- Разглеждане и приемане на 13 броя ЗИД на Изборния кодекс в едно заседание на Комисията по правни въпроси³, като половината от тези проекти са внесени само един ден преди заседанието;
- Закона за банковата несъстоятелност⁴, внесен на 15.07.2015 г., разгледан на първо четене на 21.07.2015 г., разгледан на второ четене в комисия на 28.07.2015 г., разгледан в пленарна зала на второ четене на 29.07.2015 г. и влязъл в сила на 11.08.2015 г. Така, за по-малко от две седмици НС прие на две четения ключови промени, без да потърси широка обществена подкрепа и без да иска мнение от професионалните гилдии, въпреки прокламираната от всички парламентарни групи прозрачност.

В контекста на незадоволителното ниво на публично обсъждане следва да бъде добавена и **често срещаната практика задължителното съгласуване на законопроекти с Националния съвет за тристранно сътрудничество да бъде заобикаляно** чрез внасяне на проекти за промени от народни представители, вместо от Министерския съвет. Тази „къса писта“ е предпочитан начин за бързо прокарване на най-често лобистки или от популистки характер промени. Така по един напълно законен, но не толкова етичен начин се игнорира мнението на социалните партньори.

Съществен проблем е, също така, че в процеса на консултиране на законопроектите с гражданското общество **няма обратна връзка** относно съобразяването с направените препоръки или мотиви, а това демотивира и отблъсква неправителствения сектор от участие в диалога.

³ Дневния ред на заседанието, както и приетия доклад на комисията, може да бъде намерен на следната интернет страница: <http://www.parliament.bg/bg/parliamentarycommittees/members/2331/sittings/ID/8023>

⁴ Въпросният закон предвижда една неработеща и, вероятно „писана на коляно“, концепция за „забрана на цесите“. Пълният текст на проекта: <http://www.parliament.bg/bg/bills/ID/15479/>

9. Неспазване на изискването за оценка на въздействието

Съгласно чл. 28, ал. 2, т. 3 и 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА): „*Всеки проект на нормативен акт следва да съдържа в мотивите си финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба и очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива*“. А според чл. 17 от ЗНА: „(1) След влизане в сила на нормативния акт се проверяват резултатите от неговото прилагане. (2) Въз основа на проверката, ако е необходимо, се предлага отменяване, изменение или допълнение на нормативния акт.“

Тези изисквания на ЗНА категорично не се спазват. В изключително редки случаи вносителите на проект включат в мотивировката си конкретни измерения относно влиянието на внасяния от тях законопроект, но практически сред изследваните законопроекти не са открити такива с пълноценна оценка на икономическото въздействие и необходимите за приложението им финансови ресурси и/или резултати.

Още по-впечатляващо е, че **ниито един нормативен акт не е подложен на последваща оценка на въздействието**, в изпълнение на чл. 17 от ЗНА.

IV. ПРЕПОРЪКИ

Във връзка с горното, считаме за целесъобразно да бъдат предприети законодателни промени, уреждащи по-прецизно материята относно:

1. **сроковете** за внасяне, обсъждане, влизане в сила и последваща оценка на въздействието на законодателството;
2. **мотивирането** на предлаганите промени и извършването на предварителна и последваща оценка на въздействието;
3. **общественото обсъждане** на предлаганите промени;
4. **санкциите** при нарушение на Закона за нормативните актове.

Използвани съкращения:

НС	- Народно събрание	ЗМСП	- Закон за малките и средни предприятия
МС	- Министерски съвет	ЗОП	- Закон за обществените поръчки
КС	- Конституционен съд	КЗ	- Козекс за застраховането
н.п.	- Народен представител	СЗч	- Закон за счетоводството
ЗИД	- Закон за изменение и допълнение	ЗЕ	- Закон за енергетиката
ПЗР	- Преходни и заключителни разпоредби	ЗЕВИ	- Закон за енергията от възобновяеми източници
ЗДДС	- Закон за ДДС	ЗУО	- Закон за управление на отпадъците
ЗКПО	- Закон за корпоративното подоходно облагане	ЗВ	- Закон за водите
ЗДДФЛ	- Закон за данъците върху доходите на физическите лица	ЗООС	- Закон за опазване на околната среда
ЗАДС	- Закон за акцизите и данъчните складове	ЗПБ	- Закон за подземните богатства
ЗМДТ	- Закон за местните данъци и такси	ЗСПЗЗ	- Закон за собствеността и ползването на земеделските земи
ЗДТ	- Закон за държавните такси	ЗАрЗ	- Закон за арендата в земеделието
ДОПК	- Данъчно-осигурителен процесуален кодекс	ЗОСИ	- Закон за опазване на селскостопанското имущество
ЗЗО	- Закон за здравето осигуряване	АПК	- Административно-процесуален кодекс
КСО	- Кодекс за социално осигуряване	ЗАНН	- Закон за административните нарушения и наказания
КТ	- Кодекс на труда	ГПК	- Граждански процесуален кодекс
ЗНЗ	- Закон за насърчаване на заетостта	ЗМит	- Закон за митниците

Авторски екип: Николай Димитров, адв. Петър Кьосев, Кристиан Чомаков, Николай Панайотов

Настоящият анализ е представен на 18 април 2016 г.

Пълният текст на анализа, вкл. приложенията към него са публикувани на адрес:
http://www.bia-bg.com/uploads/files/analysis/legislative_activity_2010-2015.pdf